

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 54/2019
29.01.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела изнуда у саизвршилаштву из члана 214. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика (КЗ), одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милете Масларевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку 1К 457/17 од 10.07.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 935/18 од 16.10.2018. године, у седници већа одржаној 29.01.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милете Масларевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку 1К 457/17 од 10.07.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 935/18 од 16.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку 1К 457/17 од 10.07.2018. године, између осталих, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела изнуда у саизвршилаштву из члана 214. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) месеца. Окривљени је обавезан да солидарно са окривљеним ББ, исплати на име имовинскоправног захтева, оштећеном ВВ, износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења. Такође, окривљени АА је обавезан да солидарно са окривљеним ББ на име трошкова кривичног поступка, и то на име вештачења, плати суду износ од 11.076,00 динара на рачун ближе означен у изреци наведене пресуде, као и да свако понаособ на име трошкова паушала плати износ од 4.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 935/18 од 16.10.2018. године, одбијене су као неосноване жалба браниоца окривљеног ББ и жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Чачку 1К 457/17 од 10.07.2018. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Милета Масларевић, због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд, усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног АА ослободи од оптужбе или их укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, у захтеву за заштиту законитости наводи да је првостепени суд унесећи у изреку своје пресуде, као део радње окривљеног АА, речи: „Немој много“, које је критичном приликом овај окривљени изговорио окривљеном ББ, на тај начин прекорачио оптужбу – чиме иако формално не означава, по налажењу овог суда, бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Међутим, како је бранилац окривљеног АА, ову битну повреду одредаба кривичног поступка истицао и у жалби на побијану првостепену пресуду, а приликом другостепеног одлучивања, суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни трећој, пасус први, образложења побијане пресуде, дао јасне и довољне разлоге, да се у конкретном случају не ради о прекорачењу оптужбе, то наведене разлоге у свему као правилне прихвата и Врховни касациони суд, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих и упућује.

Из изнетих разлога, неосновано бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода захтева, да су нижестепени судови погрешно закључили да се у радњама окривљеног АА стичу обележја кривичног дела изнуда, тј. да пасивно понашање окривљеног представља подршку окривљеном ББ - с обзиром да се истима оспорава утврђено чињенично стање у побијаним пресудама, а што у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представља законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости, од стране окривљеног преко браниоца.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић